

Nr 426

Av herr **Westberg m. fl.**, om differentiering av skatten på bensin och olja.

(Lika lydande med motion nr 323 i Första kammaren)

Såsom tidigare framhållits i motioner i riksdagen bland annat från folkpartihåll drabbas de mera perifera delarna av landet, främst Norrland, genom de s.k. zontilläggen av högre drivmedelspriser än landet i övrigt. De höga drivmedelspriserna i berörda landsdelar medför för näringslivet stora nackdelar ur konkurrenssynpunkt. De stora avstånden och det faktum att man i avsevärd utsträckning är hänvisad till landsvägstransporter medför höga transport- och resekostnader. Varor och tjänster blir fördyrade. Även kostnaderna för uppvärmning av bostäder blir större i de fall där uppvärmning sker med flytande bränsle.

En utjämning av priserna på bensin och olja medför en rent lokaliseringspolitisk effekt därigenom att gynsammare förutsättningar skapas för industrier i Norrland och andra perifera delar av landet. Den lokaliseringpolitiska effekten framhölls också av kommittén för näringslivets lokalisering, som bland annat uttalade: »Kommittén anser, att en prisutjämning på bensin och olja utgör ett viktigt led i strävandena att förbättra lokaliseringsbetingelserna i vissa delar av Norrland.» En prisutjämning får också en social och psykologisk effekt därigenom att den bidrager till att i viss mån skapa drägligare villkor för de ca 820 000 människor som bor i berörda områden.

Enligt vår mening är alltså en prisutjämning på bensin och olja i hög grad motiverad. Frågan är bara hur denna prisutjämning skall åstadkommas. Lokaliseringskommitténs förslag om en överenskommelse mellan oljebranschen och statsmakterna är givetvis en möjlighet. Det är emellertid osäkert om denna väg är framkomlig. Därför borde man ånyo allvarligt överväga att åstadkomma den åsyftade prisutjämningen genom en differentiering av drivmedelsskatten. När förslag härom tidigare framförts har de avvisats med hänvisning till att inom beskattningsrätten tillämpas principen att statlig skatt skall uttagas efter en enhetlig skattesats för hela landet. Enligt vårt förmenande borde man, för att på ett enkelt sätt uppnå en önskvärd lokaliseringpolitisk och i viss utsträckning social reform i förevarande fall kunna göra ett undantag från principen. Oavsett vilket sätt

som väljes för att uppnå en utjämning av priserna på bensin och olja, är ett statligt initiativ nödvändigt. I proposition nr 185 till 1966 års riksdag angående en aktiv lokaliseringpolitik antydde departementschefen ett eventuellt senare statligt initiativ genom följande skrivning: »Några statliga initiativ på området torde tills vidare inte böra övervägas.» En sådan reform som ovan nämnts bör enligt vår mening nu komma till stånd. Reformen torde böra genomföras i enlighet med kommitténs förslag så att pristillägget för zonerna 3, 4 och 5 borttas för motordrivmedlen och att en motsvarande prisreduktion genomförs för eldningsolja.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t hemställa om förslag innebärande att pristillägget på bensin och olja för zonerna 3, 4 och 5 tas bort och att en motsvarande prisreduktion genomförs för eldningsolja, varvid Kungl. Maj:t särskilt bör beakta möjligheten att åstadkomma prisutjämningen genom en differentiering av skatten på bensin och olja.

Stockholm den 25 januari 1967

Olle Westberg (fp)

Elias Jönsson (fp)

Anders Jonsson (fp)

i Ingemarsgården

Bertil Öhvall (fp)

Sigvard Larsson (fp)
